

3x3 saieta Lielbritānijā avīze Nr.3
16.08.2017

13. - 18.08.2017
STRAUMĒNOS

«Nāc akā pasmelties, dzīvesziņā veldzēties!»

Vienoti garā, dziesmā un ar «3x3» ideju sirdī!

Pirmās dienas vakara aktivitāšu noslēgumā «3x3» saieta Lielbritānijā saimi sagaidīja pārsteigums! Ar *Skype* video zvana palīdzību mūsu draudzīgo saieta ģimeni gribēja sveicināt kaimiņsalas Īrijas «3x3» saieta rīkotāju komanda un dalībnieki. Ekrānā bija redzamas prieka pilnas sejas un tika sūtīti vissirsnīgākie sveicieni gada foršāko nedēļu uzsākot! Apjautājušies viens otram kā jūtas un klājas saietu uzsākot, notika apmaiņšanās ar latviski kopdziedātām dziesmām.

Mēs latviešu trīsreiztrīsiniekiem veltījām enerģisko «Div' pļaviņas es nopļāvu», savukārt Īrijas saieta dalībnieki veltīja mums «Mīl katrs baltu maizes rīku». Atgādināsim, ka Īrijas «3x3» saietu šogad caurvij tēma – MAIZE!

Nākošajā dienā Īrijas latviešu portāls [www. baltic-ireland.ie](http://www.baltic-ireland.ie) jau ziņoja: «Īrijas 3x3 saieta dalībnieki bija ļoti priecīgi par šo iespēju, jo kā nu ne, ja ir tādi kā kaimiņsalas saieta krustvecāki. Tieši pateicoties Īrijā gūtajai pieredzei, tagad arī Anglijā notiek 3x3 saieti!» Saviem tautiešiem uz Zaļās salas- «3x3» saietā LoLannagh brīvdienų ciematā, vēlējam to pašu, ko sev - lai visu nedēļu «Straumēnos» tikai un vienīgi spīd saule, lai kājas nepagurst latviešu dančus dancojot un nīkšanās neaptrūkstas latviešu dziesmu!

DAUDZINĀJUMS

Kas ir Daudzinājums?

Saieta garīgā kulminācija, kurā vērts piedalīties un izdzīvot.

Daudzinājums ir sena rituāla mūsdienu versija, kurā saieta dalībnieki sanāk kopā lai „daudzīnātu” - ar vārdu un dziesmu enerģiju pavairotu kādu domu. Šoreiz visi kopā, ar dabas spēku palīdzību, dosim Zemei savu mīlestību. Daudzinājumam gatavosimies gan veidojot savu izpratni par rituālu, gan tērpojoties savos goda tērpos; kādam tas būs tautas tērps, citam- vienkārši balts kreklis. Visi līdzdarbosimies ar savu kļātbutni, enerģiju, domām un dziesmām, dodot un smēloties kopības izjūtu un spēku.

AKA

Latviešu mūzikas viktorīnā **DZIESMU AKA** erudīcijā sacentās 3 komandas

Lielā komandu erudīcijas spēle Lielbritānijas «3x3» nometnē jau ir kļuvusi par tradīciju. Guvusi lielu atsaucību iepriekšējos gados, arī šogad «Straumēnu» Zviedru zālē tā pulcēja lielāko daļu nometnes dalībnieku. Par uzvaru superviktorīnā DZIESMU AKA, kas bija veidota pēc populārā TV šova «Kurš grib kļūt par miljonāru?» parauga ar visiem jautājuma un atbilžu variantiem un skaņām, cīnījās

Ar latviešu mūziku, dziesmām un dziedāšanu saistītie jautājumi, kurus spēlei bija sagatavojusi nometnes vadītāja Avita, bija visai āķīgi un uzdevumi nebūt nebija viegli. Piemēram, jau pirmajā jautājumā par to cik dainu ir Dainu skapī, visām trim komandām nācās palauzīt galvas, lai nosauktu vistuvāko skaitli. Vai zināji, trīs komandas, katrā par desmit un vairāk dalībniekiem. ka tajā patiesībā atrodas **268 815** dainas?

AKA

DZIESMU AKA

Līdzīgi atmiņu un zināšanu apcirkņos nācās iedziļināties jautājumā, kuri pēc kārtas būs nākošie Dziesmu un Deju svētki, kas ir zelta ābolēni dziesmā «Maģa, maģa ābelēna» vai jautājumā par Baltijas jūras nosaukumu kaimiņzemju – igauņu, somu un zviedru valodā?

Ar dziesmu atminēšanu un pirmā pantiņa nodziedāšanu pēc divām taktīm gan vedās raiti, tāpat kā dziesmas atminēšana pēc tās nosaukuma parādīšanas mēmā šova stilā.

Kopumā saieta dalībnieki draudzīgā, jautrā un izklaidējošā garā, sacenšoties viens ar otru, pievārēja visus jautājumus un demonstrēja apskaužami labu erudīciju un muzikālās zināšanas. Visgardāk tika smiets par vienīgo neatbildēto jautājumu, proti, «3x3» saiets dalībnieki patiešām nezināja, ka dziedātājs Lauris Reiniks savu populārāko singlu «Es skrienu» bez iedziedāšanas angļu, lietuviešu, igauņu, itāļu, vācu, franču valodā, ir to izdarījis arī turku valodā.

Rezultātā uzvarēja kā vienmēr draudzība, jo uz katras komandas galdiņa bija sakrājušies paprāva latviešu konfekšu kaudzīte, kuras tika piešķirtas par pareizi atbildētajiem jautājumiem.

Vai Tu arī esi jau spējies to kārtīgi aplūkot un izzināt?

Atbraucot uz «Straumēniem», mums visiem ir pārsteidzoša iespēja iekļūt šajā celtņē un izpētīt arī no iekšienes. Kā zināms, Pulkšteņa mājā ir izvietojusies Daugavas Vanagu bibliotēka un dokumentu arhīvs, kurā braši saimnieko Inese Auziņa – Smita, par ko viņai milzīgs paldies! Kā ikkatru gadu, Pulkšteņmājas durvis saietā dalībniekiem ir atvērtas un tā aicina nākt pētīt, izzināt, lasīt un paņemt kādu grāmatu latviešu valodā līdzī uz mājām! Droši nāciet un esiet laipni gaidīti pie Aijas vai Ineses Pulkšteņmājas bibliotēkā!

Gleznojam un izzinām Pulkšteņa māju

Noteikti visi, «3x3» saietā Lielbritānijā dalībnieki, ierodoties «Straumēnos», ir pamanījuši interesanto celtni ar pulksteņi torņa galā. Iespējams, ar aplūkošanu no ārpuses visrūpīgāk nodarbojas gleznošanas ievirzes saime un dalībnieki. Jau saietā pirmajā dienā dalībnieki, kuri izvēlējās ļauties mākslas mūzas iedvesmai, un gleznošanas tehnikas prasmju apgūšanai, sāsēduši zālienā, veidoja pirmās torņa ēkas skīces.

Sveiciena runa no Pulkšteņmājas saimnieces Ineses saietā «3x3» atklāšanā

Labvakar mīļie bērni, vecāki, vecvecāki (varbūt arī tādi ir), visa «3x3» saietā «Aka» dalībnieki un viesi! Vispirms man ir uzdots jūs sveikt no Liliņas Zobens un no viņas atvainoties, ka nevar būt kopā ar jums. Jūs jau droši vien zināt, ka pagājušā nedēļā pāragri mūžībā aizgāja komponists Pēteris Plakīdis. Liliņa lido uz viņa bērēm. «3x3» nometnei trimdā ir vairāk nekā 30 gadu gara vēsture, bet Lielbritānijā «3x3» pirmgājēji bija bērnu vasaras kolonijas latviešu mājā Almēlijā – laukos netālu no Herefordas. Šīs kolonijas, kā sauca vasaras nometnes, sākās jau pirms 60 gadiem. Faktiski, bērnu latviskā audzināšana un veco ļaužu aprūpe latviskā vidē bija galvenie iemesli kādēļ Latviešu Nacionālā Padome Lielbritānijā (LNPL) drīz pēc dibināšanas 1950. gadā sāka nomāt Latviešu māju. LNPL Izglītības nozare, cita starpā, organizēja šīs vasaras kolonijas un pārraudzīja un koordinēja latvisko izglītību Lielbritānijā, bet daudzās vietās latviešu skolas darbojās Daugavas Vanagu fonda paspārnē. Sveicu jūs ne tikai LNPL, bet arī specifiski LNPL Izglītības fonda vārdā un novēlu raitu darbību.

Dažādiem izglītības pasākumiem nebūtu tik viegli darboties, ja nebūtu finansiāls atbalsts arī no Latviešu Izglītības fonda Lielbritānijā (LifL). Sveicu arī izglītības fonda vārdā. Taču neaizmirsīsim, ka tāpat kā iepriekšējos gados, «3x3» atbalsta arī vietējā DVF Straumēnu nodaļa, par ko paldies arī viņiem. Un beidzot, kā jau pagājušā un aizpagājušā gadā visā nometnes laikā darbosies latviešu dokumentācijas centrs un arhīvs. Lūdzu, iepazīsieties ar Aiju Putninu, bibliotekāri no Latvijas, kura jums visiem palīdzēs atrast interesējošas grāmatas. Ja

Raimonds Dāle - latviešu dzīvesziņā veldzējoties!

Ziemeļanglijas latviešu folkloras kopas «Dūdalnieki» vadītājs Raimonds Dāle Daugavas Vanagu fonda lauku īpašumā «Straumēni» notiekošā - atjaunotajā «3x3» saietā Lielbritānijā viesojas pirmo reizi. Turklāt viņš ir arī viens no ieviržu vadītājiem. Šogad trimdas latviešu kultūras un mūzikas aprindās pazīstamā personība (trimdas latviešu folkroka grupas ALVA, kas dibināta tālajā 1974. gadā, viens no dibinātājiem un dalībnieks, bet viņa vadītā folkloras kopa «Dūdalnieki» nākošgad atzīmēs savu 35 gadu pastāvēšanu) saietā dalībniekiem māca koklēt. Cilvēkam, kura dvēsele un sirds tik stipri sakņojas latvietībā, tautas dziesmu skanējumā un folkloras rituālu skaistumā, šīgada saietā uzticēta arī Daudzinājuma noturēšana. Par to, ko tad saietā īsti daudzina, latvietību un tās saglabāšanu svešumā, arī ar «3x3» saietu palīdzību, intervijā avīzei AKA stāsta pats Raimonds Dāle.

Esmu dzimis Solfordā, netālu no Mančestras. Mans tēvs bija latvietis, māte francūziete. Bērnībā mana pamatvaloda bija franču valoda, otra – angļu valoda, trešā valoda – vācu valoda, ceturtā – latviešu valoda. Tieši tādā kārtībā. Latviski sāku runāt tikai tad, kad man bija kādi 12 vai 13 gadi. Sākot ar 1963. gadu, mani sāka sūtīt uz latviešu nometnēm, bet pēc tam vairākus gadus sabiju Minsterē – latviešu ģimnāzijā. 17 gadu vecumā atgriezies atpakaļ Anglijā, sāku strādāt un paliku šeit uz dzīvi.

Kurš vai kas noteica to, ka tomēr «Tev būs runāt latviski un būt latvietim»?

R. Dāle: Maniem vecākiem bija svarīgi, ka mēs ar brāļiem nekļūstam par kaut kādiem angļiem (smejas). Viņi tomēr uzsvēra mūsu senču mantojumu, vienalga vai tas būtu no Francijas, vai Latvijas. Toreiz bija citi laiki, nevarēja tā vienkārši iesēsties lidmašīnā un kaut kur aizdoties. Latvija mums bija kā bilžu grāmatiņa, ko tētis mums rādīja un par kuru stāstīja. Tā bija kā mītiska pasaku zeme kaut kur tālu, tālu Ziemeļaustrumeiropā. Mans brālis pirmais aizbrauca uz Latviju, 1985. gadā, bet es pats pirmo reizi Latvijā biju tikai 1990. gadā. Par francūzi vai britu es, piemēram, nekļuvi tāpēc, ka mans tēvs vienmēr teica: «**Kas ir mazs, tam ir lielāka vērtība**». Piemēram, dzelzs pasaulē ir lētāks par zeltu, tieši tāpat ir ar angļu valodu, kurā runā miljoni, bet latviešu valodā nesarīdzināmi maz cilvēku. Mūsu valodai ir lielāka vērtība, un ar tādu vērtības apziņu es uzaugu. Mācoties Minsteres latviešu ģimnāzijā, man apkārt bija latviešu valoda, kultūra, tradīcijas un latviešu draugi. Pēc tam es iepazinos ar savu sievu, kurai abi vecāki ir latvieši. Tāpēc viss tālākais bija tikai dabiski, arī ar bērniem, kad tie nāca pasaulē, mēs nolēmām, ka runāsim tikai latviski.

Vai neradās šeit, Anglijā, problēmas ar latvisku bērnu audzināšanu?

R. Dāle: Līdz vidusskolai viss bija labi, bet tad gan bija grūtāk, jo sākās problēmas ar mācībām. Bija grūtāk paskaidrot bērnam mācību vielu, palīdzēt ar mājas darbiem, kas bija sarakstīti tehniskākā un specifiskākā valodā. Sprotams, ka nebija jēgas to skaidrot latviski, ja bērnam tas viss vēl jāpārtulko un jāpārraksta angļiski. Bet mani bērni vēl joprojām prot latviski, piemēram, meita nāk pie mums uz folkloras kopu katru nedēļu, kur komunicē ar latviešu sabiedrību. Ar dēlu ir mazliet savādāk, viņam

nav apkārt tik daudz to latviešu, un, kad aizbraucam uz Latviju, viņam vajag pāris dienas, lai iejustos latviskajā vidē. Sprotiet, latvietība ir nemitīgi jākopj jau ģimenē, sākot ar tradīcijām un beidzot ar sīkumiem, piemēram, svētku svinēšanā. Mūsu ģimenē vienmēr bija svarīgi, lai Ziemassvētku vakars noritētu ģimeniskā atmosfērā pie eglītes, nevis kā angļiem, kuriem visi prieki no rīta noris. Vai, piemēram, Jāņi, kurai vēl valstij pasaulē ir tādi svētki kā mūsu Jāņi un Līgo?

**Vai jaunā paaudze dara ko savādāku centienos saglabāt latvietību?
Piemēram, emigrācijas jaunākā viļņa pārstāvji - nesen uz Angliju
atbraukušie tautieši?**

R. Dāle: To ir interesanti pavērot, jo tie cilvēki, kas ir nesen atbraukuši, viņi patiesībā dara tieši to pašu, ko mūsu vecāki - gan pozitīvā, gan negatīvā nozīmē. Piemēram, uzreiz kā atbrauc, nav vēl paspējis no lidmašīnas izkāpt, lai uzvilktu krekliņu ar uzrakstu «England» un cenšas izlikties par angli, ne latvieti. Tad paiet pāris gadi un viņš saprot, ka tomēr nav tas anglis, ar kuru kopā strādā. Viņam ir savādāks domu gājiens kā tam kolēģim, un ka viņš jūtas savādāks. Tad arī cilvēks sāk meklēt savējos un lēnām izveidojas kori, skoliņas. Tieši tāpat tas notika sešdesmit, septiņdesmit gadus atpakaļ, kad cilvēki atbrauca šeit, lai strādātu, uzturētu ģimeni un pēc kāda laika sagribēja, lai tie latvieši turētos kopā. Veidojas klubiņi, teātri, pulciņi. Bet tā ir tā dabiskā lietu kārtība, apmēram **trīs gadus vari izlikties par angli, bet ceturtajā sapratīsi, ka tas pats latvietis vien esi.**

**...un dosies, piemēram uz «3x3» nometni! Kāda ir Tava personiskā «3x3»
saieta pieredze un vēsture dzīvē?**

R. Dāle: Esmu izgājis cauri visiem saietiem Lielbritānijā (smejas). Piedalījos oriģinālajos saietos, kas noritēja šeit, Anglijā, 80. – 90. gados kā dalībnieks un dažreiz runātājs. Tie bija latviešu nometnes Almēlijā (trimdas latviešu skaists īpašums pie Velsas robežas)laiki, no kuriem visspilgtāk atceros saietu, kurā es pats uztaisīju savas pastalas. Ir daudzi tādi mirkļi, kas iespiedušies atmiņā. Tā bija mūsu ģimenes tradīcija, katru gadu braukt uz «3x3» nometni, jo mums bija svarīgi, ka mūsu bērni tiekas ar citiem latviešu bērniem. Piemēram, Londonā ir daži bērni, kuri uzauga ar mūsu bērniem šajā nometnē – LNPL priekšsēdes Lilijas Zobens meitas Andra un Līnīte, kuras ir manu bērnu vecumā.

Kāds bija tolaiku «3x3» saietu Lielbritānijā dalībnieku skaits?

R. Dāle: Vairāk vai mazāk, tāds pats. Protams, kā kuru reizi, bet ļoti līdzīgs. Pagrūti atcerēties, jo ir jau pagājuši tie gadi (smejas). Tomēr viss ir pareizi, jo tur ir tā nelaime, kad paliek par daudz to dalībnieku, kļūst grūtāk iepazīties, bet, ja ir par maz, tad neatmaksājas organizēšana. Šībrīža Anglijas dalībnieku vidējais skaits, manuprāt, ir ļoti labs, jo tad vismaz ir iespēja vienam ar otru pa īstam satikties, parunāties. Ļoti jauki darboties nelielās grupiņās vai ēdienreizēs vienu dienu apsēsties pie viena galda, otru dienu pie cita un iepazīt jaunus cilvēkus un paklausīties viņu interesantos stāstus.

Atjaunotajā «3x3» saietā Lielbritānijā esi pirmo reizi un pie reizes vadi pats savu ievirzi. Ko Tu gribētu pateikt šai «3x3» saimei, kas atrodas «Straumēnos»?

R. Dāle: Iespaidi līdz šim ir tikai tie vislabākie. Es teiktu visiem piedalīties aktivitātes cik vien var, un paņemt kaut ko no visa piedāvātā, kas nav pa prātam ikdienā. Piemēram, es nekad mūžā neesmu linu kreklus šuvusi, bet es padomāju kāpēc gan ne? Jo tad ir mazliet jāpiedomā, tas ir kaut kas pavisam savādāks. Pēc tam es zinu, ka būšu ļoti lepns, man būs liela labsajūta, varbūt nebūs tik skaisti un daiļi kā profesionālam šuvējam, bet es zināšu, ka tas ir mans darbs un es esmu to paveicis. Tāpat kā ar kokļu ievirzi. Es zinu, ka tās meitenes, ar kurām es strādāju, tajās trīs, četrās dienās neklūs par kokļu spēles virtuoziem, bet gribētu, ka viņas aizbrauc mājās ar iedvesmu, ka gribētu to kokli sev, gribētu padziedāt latviski latviešu tautasdziesmas un tad varbūt pašas meklētu ko tālāk. Bez tam, kā jau es viņām teicu, kad atgriezīsies mājās, ja trūkst kāda informācija vai grib kaut ko zināt, lai atraksta man. Man ir vairāki simti dziesmas, kuras es vienkārši varu atsūtīt elektroniski. Mūsdienas taču var izdarīt tik daudz ar interneta palīdzību – varu atsūtīt gan notis, gan vārdus, gan ierakstus. Jābūt tikai tai gribēšanai mācīties, pamēģināt, jo, ja to nedara, tad jau nezini vai kas izdosies vai ne.

Kā jums vispār sokas vislatviskākā mūzikas instrumenta iemaņu ievirzē no saieta otrās dienas prizmas raugoties?

R. Dāle: Oi, ļoti, ļoti labi. Meitenes ir iedegušas, jau vakar spēlēja vienu dziesmu. Šodien atkārtosim, ko vakar darījām un attīstīsim prasmes tālāk. Cerams jau ceturtdienas vakarā varēsim visiem nospēlēt dažas dziesmas un varbūt pat dziedās līdzī.

Bez ievirzes šodien Tev ir priekšā vēl Daudzinājuma vadīšana. Kas ir Daudzinājums un ko tas nozīmē priekš Tevis?

R. Dāle: Man ir grūti to izskaidrot, bet es teiktu vienkāršiem vārdiem, ka tā ir svēta lieta ar svinīgām latviskām dziesmām, kuras tiek izdziedātas sava veida rituālā pie ugunsкура, kuram arī ir svēta nozīme. Tā ir saieta garīgā kulminācija, kurā dalībnieki sanāk kopā, lai «daudzinātu» – ar vārdiem un dziesmām pavairotu – kādu domu. Šoreiz visi kopā apcerēsim latviešu mitoloģijas dievības Māras spēku, jo senos laikos augustā atzīmēja Māras, un rītdien, dienu pēc Daudzinājuma ir ceturtdiena. Sanāk kā senatnē «piektvakars» jeb ceturtdiena būtu deviņu dienu savaites vidus un par to runā kā par Māras dzimšanas laiku. Māra ir tuva īpaši sievietēm un meitām, jo ir klāt dzīves svarīgākajos brīžos. Latvju sētas vidū parasti atrodas aka, var arī būt koki un krūmi pie akas. Bez ūdens cilvēks nespēj dzīvot, tāpēc akas nozīme katra sēta ir svarīga. Tas arī tiek atspoguļots akas zīmē. Māra darbojas visās sētas ēkās un vietās it kā kopībā ar sētu, tās ļaudīm, lopiem un tīrumiem. Tāpēc ar Māras klātbūtni dosim simboliski Akai svētību. Visi līdzdarbosimies ar savu klātbūtni, enerģiju, domām un dziesmām, dodot un smeļoties kopības izjūtu un spēku. Ar latviešu folkloras simboliem izveidosim stāstījumu par ko padomāt savā dzīvē un visi kopā padziedāsim svētas dziesmas. Man personiski latviešu tautasdziesmas, tās četrriņdes daudz vairāk izsaka nekā kas tapis rakstīts gudrās grāmatas. Tā ir skaista un viegla dzīvesziņa un gudrība. Man ir grūti iztēloties kā dzīvot bez tautasdziesmām. Man tās ir ļoti tuvas un es ceru, ka visi, kas piedalīsies Daudzinājumā, izjutīs to spēku.

Saiets drīz noslēgsies un dalībnieki dosies mājās, katrs ar savu «3x3» pieredzi, pārdomām un mantojumu. Kāds būtu Tavs novēlējuma vēstījums «3x3» saietu kustībai pasaulē vispār?

R. Dāle: «3x3» ir paaudžu svētki, kuros var kaut ko mācīties. Es pats esmu pensijā, bet redziet, es vēl mācos un mācīties var bērna vecumā, tas ir vienalga. Lai arī nekas nav mūžīgs, es ceru, ka saieta ideja nekad nebeigsies. Es gribētu ticēt, ka iesaistot bērnus un jaunāko paaudzi viss var turpināties. Te saieta ir viena meitene - Līga ar saviem diviem bērniņiem, es atceros viņu kā bērnu tur, saietā, Almēlijā. Lūk, te ir tā pārmantojamība un turpinājums. Es domāju tikai iesaistot «3x3» idejā bērnus, ņemot viņus līdzī uz saietiem un ar viņiem visu laiku runājoties latviski, tas viss var turpināties un nebeigties, jo viņi paši kļūst par daļu no šā visa. Tikai ja viņus iesaista un dod to iespējamību būt latvietim, var cerēt, ka viņi būs tie, kas to turpinās!

Pilnu interviju ar latviešu folkloras kopas «Dūdalnieki» vadītāju un «3x3» saietā Lielbritānijā koklēšanas ievirzes vadītāju lasi laikrakstā «Brīva Latvija» augusta numurā.

Vilku GAUDOŠANA

«Straumēnos», kur pulcējas «3x3» saieta Lielbritānijā saime, atskanēja jau pirmās dienas vēlā vakara stundā. Kad krēslas stunda jau sen kā bija beigusies un iestājies gandrīz nakts melnums, mūsu visavantūristiskākie nometnotāji (vecums visdažādākais) pulcējās, lai dotos nakts pārgājienā. Bruņojušies ar kabatas lukturīšiem lielie trīsreiztrīsinieki mazo dalībnieku spiedienu pavadīti devās izlikto šķēršļu ceļā «Straumēnu» mežā.

«Ne visi koki mežā vienādi, ne visi ļaudis pasaulē līdzīgi. Vakar, kad saule jau bija aiz kalniem mēs «3x3 saieta Lielbritānijā» drosmīgākie devāmies «Straumēnu» dziļajos mežos. Visi kopa viens aiz otra un ar aizsietām acīm devāmies ekstrēmā ceļojumā. Neziņa, bailes un tumsa, bet beigu beigās saliedētība un jautrība sita augstu vilni. Droši ir ietā tumšā mežā, kad esi starp savējiem», nakts pārgājiena sajūtas atceras Klāvs Brinkmanis – Brimanis.

Zaļajā zālē ik vakarus spēlēs un rotaļās lustējas dancotāji un dziedātgribētāji

3x3 nometnes Nīkšanas laikā kā zināms ir divas galvenās nodarbes - dziedāšana un danči. Arī tautiskas rotaļas un spēles. Jau divus vakarus pēc kārtas Zaļajā zālē (pie kafejnīcas Rīga jeb INFO CENTRA) sanāk dancotāji un dziedātāji. Nenogurdināmos trīsreiztrīsiniekus ik vakarus kustina ne mazāk nenogurdināmā un enerģiskā saieta vadītāja Avita O'Donnell, kura kopā ar Raimonu Dāli nodrošina arī muzikālo pavadījumu. Uzmanību visiem, visiem! Dejotāji, dziedātāji, zeķu adītāji, linu kreķlu darinātāji un visi citi kopā būt gribētāji, laipni aicināti uz vakara noslēgšanas rituālu saietā – NĪKŠANU!

Rīt, **VAKARIŅAS** ēdam plkst. 17:00, lai paspētu sagatavoties un sapucēties saieta grandiozajam **NOSLĒGUMA KONCERTAM**, kas sāksies plkst. 18:00! **NENOKAVĒ!**

AKA

T
A
L
A
N
T
U

B
E
Z
T
A
L
A

«3x3» saieta virtuvē ne
tikai vāra, bet pa kluso
muzicē

Talantu koncertu vakar
vadīja Aija un Inga

«Kur tu teci, gailīti
mans» Tīnas
izpildījumā

Inese un Zanes rokas
pārtapušas par peli,
kas brauca uz Somiju

ŠOVS

Saieta otrās dienas vakarpusē
Zviedru zālē skanēja
dziesmas, notika muzikāli
priekšnesumi, deja un
skatītāji varēja baudīt pat
animācijas filmiņas
izrādīšanu, jo
notika ikgadējais «3x3»
talantu un beztalantu
koncerts.

«Dipu dapu lācis nāk» un
«Mala, mala pelīte» saieta
vismazāko deju kopas «Seši
mazo bundzinieki»
izpildījumā

N
T
U

AKA

T
A
L
A
N
T
U

B
E
Z
T
A
L
A
N
T
U

Joka pēc...deja

ŠOVS

Animācijas pavēlniece
Lolita rāda humorīgu
filmiņu par dažādu
paaudžu valodas
atšķirībām

Vokāli un radoši atraktīvais
ansamblis «Latvijas pujuenes un
gurķis»

Viesturs demonstrē hiphopa deju
soļus

Raimonds bez kokles, bet ar
harmoniku

Info centrā darbojas tirdziņš

Mīlie trīsreiztrīsotāji, ejot uz Nīkšanu kafejnīcā «Rīga» iesakām paķert līdzī naudas maciņus. Ja neesi vēl pamanījis, tad vietā, kur izvietojies INFO centrs, ir ne tikai apskatāmas, bet arī nopērkamas dažādas skaistas, latviskas lietišas un tautiski darinājumi – vainadziņi, sprādzītes, cepures, svecītes u.c. Info centrā ir iespējams iegādāties arī nometnes T-kreklus.

Mūsu Atbalstītāji

LATVIJAS REPUBLIKAS ĀRLIETU MINISTRIJA

Kultūras ministrija

Pūcītes akadēmija

LATVIJAS REPUBLIKAS VĒSTNIECĪBA
APVIENOTAJĀ KARALISTĒ

Avīzes AKA redakcijā šogad čakli strādāja: Avita O'Donnell, Linda Burda un Viesturs Bērziņš.

Īpašs paldies Lielbritānijas latviešu medija www.mesesamseit.uk, www.latviansinuk.co.uk un «1FMedia» izveidotājam un arī saietā «3x3» VIDEO ievirzes vadītājam Kasparam Miklašēvicam par saietā iemūžināšanu fotogrāfijās un video.